

ISBN 978 90 00 40523 7

ISBN 978 90 00 40524 4 (e-book)

NUR 343/285

Nederlandse vertaling © Van Goor
Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv

loveandlorebooks.nl

oorspronkelijke titel *La Librairie des Coups de Coeur*
oorspronkelijke uitgave 2025, Éditions Nathan, Sejer, Paris – France

tekst © 2025, Anne Langlois
vertaling Mariella Manfré
omslagontwerp Marlène Normand, bewerkt door Saskia Janssen
zetwerk Crius Group, Hulshout

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd bestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

All rights are reserved, including those for text and data mining, AI training and similar technologies.

Anne Langlois
De Boek
handel
VAN
JE
DROMEN

Vertaald uit het Frans door Mariella Manfré

Love & Lore

Je kunt deze roman in één keer achter
elkaar lezen of met één hoofdstuk per
dag, in aanloop naar kerst, als een
soort adventsroman. Daarnaast kun
je dit helemaal je eigen boek maken
door elk hoofdstuknummer in te
kleuren. Het is helemaal aan jou!

Veel leesplezier!

Voor de boekverkopers die hun dozen
natellen, die ze leeghalen en de kasten
vullen, die advies geven, die het boek
gaan zoeken in het magazijn, die het
voor je kunnen bestellen, die in de metro
lezen, die lezen voor ze gaan slapen.

En voor Stéphane, Sonia, Yvain, Colline en
Isabelle, mijn favoriete boekverkopers.

‘Het probleem, Arthur, is dat we niet in *Notting Hill* zitten.’

Arthur deed geen moeite om te reageren en tilde een doos op die misschien wel drie keer zo zwaar was als hij. Hij vond het niet leuk om in de kerstperiode met de kunstboeken bezig te moeten zijn. Ze ontvingen elke dag tientallen boeken die per stuk ongeveer een halve ton wogen. Hij vond het ook niet leuk als Mélusine zijn liefdesleven onder de loep nam. Maar hij wist uit ervaring dat hij absoluut niets kon doen tegen het ene en weinig tegen het andere.

‘Je bent nog niet eens eenentwintig!’

Hij moest twee dikke boeken over Bosch en Botticelli wegzetten, maar hij kon niet bij de bovenste plank. ‘Drieëntwintig. Waar is het trapje?’

‘Je bent jong. En je ziet er goed uit. Je bent misschien geen hottie, maar je kunt ermee door.’

Hij deed alsof hij het niet had gehoord.

‘Het is niet verkeerd om liefde te willen vinden... Maar weet je, Arthur, het leven is geen romcom.’ Ze volgde hem tot in het magazijn. ‘Ik zeg niet dat liefde niet bestaat, hè!’

Arthur pakte het trapje en probeerde het mee te nemen naar de kast met kunstboeken zonder de piramides van feestaanbiedingen om te gooien die door de hele winkel verspreid stonden. Meneer Girard had geïnvesteerd in een mooie opklapbare ladder van gelakt hout die ‘paste bij de inrichting van de boekwinkel’. Allemaal leuk en aardig, maar het ding was te zwaar, te groot en nam een heel gangpad in zodra je het uitklapte.

‘Ik weet bijvoorbeeld dat mijn zielsverwant bestaat, maar ik ben proactief, snap je? Ik zoek.’

‘Ik zoek ook!’

‘Hoe dan?’

Arthur vouwde het trapje uit en haalde zijn schouders op. ‘Ik praat met vrouwen.’

‘De klanten, bedoel je?’

Ja, de klanten, en dus? Dat waren toch vrouwen? Hij klom de eerste treden op en zijn collega gaf hem zuchtend de Botticelli aan.

‘De vrouw van je leven gaat niet opeens toevallig hier binnenlopen...’

Net op het moment dat Mélusine haar zin beëindigde, ging het belletje van de deur en de twee boekverkopers draaiden zich om, met een verraste en hoopvolle blik. Arthur hield zijn adem in.

Maar Mélusine had gelijk: het was niet de vrouw van zijn leven. Het was meneer Girard, zwaaiend met een fles schoonmaakmiddel. ‘Om de wc’s te ontstoppen!’ riep hij naar zijn werknemers.

Meneer Girard had deze boekhandel veertig jaar geleden geopend. Hij had zelf elke eikenhouten boekenkast, elke lamp, elk tapijt en elke stoel om boeken op door te bladeren uitgekozen en neergezet. Hij had de winkel uitgebreid, had een hele verdieping aan strips gewijd, had zijn zondagen opgeofferd om de boekhouding te doen en had in de winkel geslapen als er de volgende ochtend vroeg

een belangrijke bestelling werd afgeleverd. Hij had meer tijd hier doorgebracht dan thuis, en het was dus niet verrassend dat hij zich in de winkel gedroeg alsof hij zich in zijn keuken bevond.

Wat niet wegnam dat Page 28 een van de levendigste winkels in het centrum was. Arthur was blij dat hij hier werkte.

Meneer Girard verdween naar achteren en de jonge boekverkoper schoof de tentoonstellingscatalogi naar links om plaats te maken voor zijn Botticelli.

Onder hem sprak een man Mélusine aan. 'Ik zoek een boek. Ze hadden het erover op de radio.'

'Weet u de titel, meneer?'

Arthur kwam van zijn trapje om weer in de net geleverde doos te duiken. Het was 1 december en de belangrijkste periode van het jaar was aangebroken; een periode waar Arthur van hield, maar waar hij ook tegen opzag.

Tot aan kerst moesten de kasten propvol blijven en de tafels ruim voorzien. Elke dag zouden de boekverkopers honderden boeken binnenkrijgen om weg te zetten. Er hoefde maar iets te gebeuren en je liep achter. En als de achterstand echt opliep, als de

dozen zich sneller bleven opstapelen dan ze werden geleegd, dan zou de stroom geleverde boeken binnen een paar dagen een vloed worden en zou elke werkdag lijken op de oceaan hozen met een theelepeltje. Het was belangrijk om geconcentreerd, nauwgezet en efficiënt te blijven.

'Ze hadden het erover op de radio,' herhaalde de man.

'Hebt u misschien de naam van de schrijver?'

De man raakte geïrriteerd. 'Het is een vrouw, u weet wel, die van de films...'

'Een regisseur? Een actrice?'

'Nee, nee! U weet wel, je ziet haar tegenwoordig overal, het gaat om iets Japans!'

'Nadia Ziad?'

'Die ja!'

Mélusine was echt heel goed. Met twee vage aanwijzingen (Nadia Ziad was een psychiater en had net een boek gepubliceerd over de Koreaanse serie *Squid Game*) vond ze altijd elk boek dat je zocht.

Zonder de klant te laten merken dat hij er compleet naast zat met zijn verhaal over Japanse films, bracht ze hem naar de hoek gewijd aan mens en maatschappij.